

1844
Johann

Σπρος τον φιλολογικον μου ανδριον, ανδριον του οδου Γ. Παπαδοπουλου,

400
240
160
80

εις τα απομνημονεύματα.

Πρὸς τὸν ἐγκύριον κύριον Πανδρὸν Γ. Παύλου, εἰς Παρισίους,

Αἴννας, 29 Φεβρ. 1840.

Φίλτατε ἀνέψι,

Καὶ ἄλλην φοράν σὰς ἔγραφα, ἀλλ' ἴσως παρέπεσον ἢ ἐπιστολή μου. Ἡ παρούσα ἀποβλέπει νὰ σὰς παρακα-
-λέσῃ, διὰ νὰ λύσῃς τὴν πρὸς τὸν πατέρα σου σιωπὴν, καὶ νὰ τὸν γράψῃς ὅσον ἴαχον, διὰ νὰ λυθῇς καὶ
αὐτὸν καὶ τὴν οἰκονομίαν ὅλην ἀπὸ τὴν ἀνθυμίας καὶ λύπης, ἥτις ἐβλήθη τὴν ψυχὴν σου διὰ τὴν πρὸς πολλοὺς
ἐπιστολὰς σου. Εἰς μάτην ἐβλήθη νὰ τοὺς ἡυχάσω μὲ τοῦ αὐτοῦ μου ξενοφώντος τὴν ἐπιστολήν, 25 Δεκεμ. 1839, μὲ
ὁποῖαν μὲ γράφει, "ὁ ἐξαδελφός μου σὰς χαίρει, τὸν εἶδον χθὲς", Μυρίοι λογισμοὶ τοὺς περνοῦν ἀπὸ
τὸν νουν, λέγοντες, διὰ τί νὰ μὴ μὰς γράψῃ ὁ ἴδιος; Ἐπαναλαμβάνω τὴν παραίνεσίν μου, φίλτατε
ἀνέψι, γράψατε με εὐδὺς, στέλλοντές με πρὸς τοὺς γονεῖς σου ἐπιστολῇ, ἥτις θέλει τοὺς παρηγορεῖν.
Ἐλπίω μὲ ὀλίγον νὰ ἀντιδῶ νὰ σὰς ἴδω ἑνταῦθα. Ἐπειδὴ καὶ ἔγω, καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς χαροῦμεθα
χαρὰν ἀνεκλάλητον, αἰκνύοντες τὴν ἀγαθὴν φέραν τοῦ ὀνόματος σου, καὶ τὴν εἰς τὰ μαθήματα ἀρίστην ἐπίδοσιν.
Καὶ ὅλοι ὅμως ἐχόμεθα νὰ ἀπομαλασταθῇ μὲ τὴν προκοπὴν καὶ ἀρετὴν σου τὸ πᾶν τῶν συγγενῶν,
καὶ ἡ βασιλεία τῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων σου.
Εἰς ὃ, δι' ἡμᾶς μὲ νομίζεις, μὲ ἐλευθερίαν προστάλλεις με, ὡς δεξιὸν καὶ ἐλπίοντα συγγενῆ
πρόθυμον ὄντα εἰς τὴν ἐνδύλῃσιν τῶν προστάτων σου.

Π. Ρ. 49

i 840

Μάρτιος